

D O B V N I.

Regiones, quæ hinc Oceanum Britannicum, illinc Sabrinianum fretum, & Tamis fluvium interjacent, obambulavimus omnes. Nunc reliquas instituto ordine perlustremus, & transmisso flumine, ad Tamis fontes, Sabrinaque astuarium reverci, DOBVNOs videamus, qui olim, ubi nunc Gloucestershire, & Oxfordshire, habitarunt. Horum nomen factum à Duffen Britannica dictione credimus, quod maxima ex parte loca jacentia & depresso sub collibus insidebant, unde in universos nomen transit, & ab eismodi sane situ Bathieia in Troade, Catabathmos in Africa, Deep-dale in Britannia nomina acceperunt. Hoc ut credam, facilius à me impetravi, cum videam Dionem hos populos eadem plane significatione BODVNOS dixisse, si litera non transponantur. Bodo enim vel Bodun profundum antiqua Gallorum lingua (quam eandem cum Britannica fuisse demonstravimus) significare author est Plinius, unde Bodincomagus urbs, ut habet ille, ubi maxima Padi altitudo, Bodiontii populi, qui vallem profundam, nunc Val de Fontenay ad Lemanum lacum incoluerunt, ut Bodotriam profundissimum in Britannia astuarium tacitus prætermittam. De his Bodunis nihil è prisca memoria legendo erui, nisi A. Plautum Proprætorem in Britanniam à Claudio missum, borum partem in fidem accepisse, qui Cattuanis parebant (finitimam enim illi regionem tenuerunt) præsidiumque circiter annum à Christo nato quintum & quadragesimum imposuisse, ut Dio prodidit. Ceterum cum Saxones rerum in Britannia potirentur, Dobunorum nomine extincto, pars horum & circumvicini novo Germanico nomine Wicci vocabantur, unde tamen (nisi cum bona letoris venia) conjectare vix ausim. Si vero Wic Saxonibus fluminis sinum sonat, & Vignones Germania populi sic dicantur, quod maris & fluviorum sinus accolarent, (hoc enim asseverat B. Rhenanus) minime absurdum erit, si inde Wiccos nostros deducerem, qui Sabrina ostium, quod admodum sinuosum, circumculuere.

Wicci.

G L O C E S T E R - S H I R E.

Gloucestershire, Saxonice Gleaucester-shyre, quæ primaria Dobunorum sedes erat, ab Occasu Monumethensem & Herefordensem Comitatum, à Septentrione Wigornensem, ab Ortu Oxoniensem & Warwicensem, à Meridie Wiltoniensem, nec non & Somersettensem spectat. Regio amena & fertilis, ab Ortu æstivo in occasum brumalem porrecta. Orientalior pars collibus exsurgens Cotswold vocatur. Media in fertilissimam subsidet planitiem, Sabrinaque nobilissimo flumine, quod glebis quasi vim vitalem infundit, irrigatur. Occidentalior pars trans Sabrinam tota sylvis obumbratur. Sed quid ego hæc? hunc mihi laborem sublevabit Guilielmus Malmesburiensis, qui pleno ore hanc regionem laudat, & describit. Ejus igitur verba ex libro de Pontificibus accipe, *A primaria civitate regio Vallis Glocestria dicitur, terra omnis frugum opima, fructuum ferax, hic sola naturæ gratia, illic cultura solertia, ut quemvis tadiosum per secordiam provocet ad labores illecebram, ubi centuplicato fœnore responsa sit copia. Cernas tramites publicos vestitos pomiferis arboribus, non insitiva manus industria, sed ipsius humi natura. Ipsa fœna sponte subrigit in fructus, eosque sapore, & specie plurimum cateris præstantes, quorum plures ante annum marcescere neſciunt, ut dominis usque ad novos successores præsent officium. Regio plusquam alia Anglia provincia vinearum frequentia densior, proventu uberior, sapore jucundior. Vina ipsa bibentium ora non tristi torquent*

Vites, &
vinum.

acredine, quippe quæ parum debeat Gallicis dulcedine. Villa innumerabiles, ecclesia præstantes, vici frequentes. Quibus omnibus accedit ad gloriam fl. Sabrina, quo nolus in hac terra atveo latior, gurgite rapacior, amne pisces. In eo quotidianus aquarum furor, quem vel voraginem, vel vertiginem undarum dicam nescio, fundo ab imo verrens arenas, & congregans in cumulum, cum impetu venit, nec ultra quam ad pontem pertendit. Nonnunquam etiam ripas transcendit, & magna parte circuita, terræ victor regreditur. Infelix navis si quam à latere attigerit. Nautæ gnari cum vident illam Higram, (sic Anglice vocant) venire, navem obvertunt, & per medium secantes, violentiam ejus elidunt.

Quod vero de centuplicato terræ fœnore dicit, à veritate multum abest: nec tamen ego cum querulis illis, & desidiosis agricolis quos perstringit Columella, solum nimia prioris ævi ubertate defatigatum, & effœtum existimari. Hinc tamen, ut alia taceam, non est cur miremur, tot loca hac regione à vinetis Vineyards vocari, cum vinum protulerit, & certe ex incolarum potius socordia, quam coeli intemperie videatur, quod hodie nullum ferat. Cur vero alicubi in hoc Comitatu (ut in Statutis nostris legitur) privata consuetudine, quæ in legem invalidit, damnatorum patrimonia regi solummodo in annum, & diem cedant, eoque tempore exacto contra quam in reliqua fit Anglia, proximis hæredibus, viderint Politici, nec enim nostri instituti est inquirere. Nunc tres, quas dixi, partes, suo ordine perlustremus.

Occidentalior pars trans Sabrinam (quam Silures Forest of Deane.